

emerytalnej na podstawie art. 97 lub art. 101 lit. b) ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r.

(4) Jeżeli przy obliczeniu, dokonaniem z zachowaniem wskazań ust. (1) — (3) ilość lat służby, mająca stanowić podstawę do procentowego określenia wysokości uposażenia, wyniesie mniej niż 15, wysokość uposażenia emerytalnego określa się według zasad zdania drugiego ustępu pierwszego art. 19 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r.

Art. 3. (1) Emeryci oraz wdowy i sieroty, którym zaopatrzenie emerytalne zostało przyznane przed wejściem w życie dekretu niniejszego, otrzymują to zaopatrzenie od dnia 1 kwietnia 1936 r. w wymiarze określonym przy uwzględnieniu przepisów art. 2 dekretu niniejszego.

(2) Przepis ustępu poprzedzającego stosuje się odpowiednio do osób (emerytów, wdów, sierot), którym zostało przyznane zaopatrzenie emerytalne z doliczeniem do wysługi emerytalnej czasu służby państwowej zaborczej oraz pracy zawodowej na zasadzie ustawy z dnia 28 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 466) oraz ustawy z dnia 5 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 616);

(3) Przepisy ust. (1) nie dotyczą emerytów oraz wdów i sierot, otrzymujących zaopatrzenie emerytalne na zasadzie art. 82, 95, 103 i 108 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r.

(4) Osoby wymienione w ustępie poprzedzającym otrzymują od dnia 1 kwietnia 1936 r. zaopatrzenie emerytalne zmniejszone o 10%.

(5) Przepisy ust. (1) i (4) nie dotyczą wdów i sierot, których zaopatrzenie nie przekracza: dla wdowy — kwoty 50 (pięćdziesiąt) złotych, dla sieroty zaś — kwoty 25 (dwadzieścia pięć) złotych miesięcznie.

(6) Jeżeliby po zastosowaniu przepisów ust. (1) i (4) do wdów i sierot, których zaopatrzenie przekracza wymienione powyżej normy, okazało się, że zaopatrzenie to miałyby wynosić mniej niż 50 zł, lub też 25 zł, wdowa otrzymuje 50 zł, sierota zaś 25 zł.

Art. 4. (1) Funkcjonariusze państwowi i zawodowi wojskowi, którzy przestali pełnić służbę w czasie trwania mocy obowiązującej ustaw z dnia 28 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 466) i z dnia 5 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 616), a których uprawnienia emerytalne nie były dotychczas rozpatrywane, jeżeli roszczą do Skarbu Państwa pretensje o uposażenie emerytalne z tytułu pełnionej służby, winni wnieść pisemne zgłoszenia swych roszczeń do 30 czerwca 1936 r.; niezgłoszenie uprawnień w tym terminie powoduje ich wygaśnięcie.

(2) W przypadku stwierdzenia, że zgłaszającemu przysługują uprawnienia emerytalne, uposażenie emerytalne będzie mu przyznane od pierwszego dnia miesiąca następującego po dacie zgłoszenia.

(3) Przepisy ustępów poprzedzających stosuje się odpowiednio do wdów i sierot po osobach, wymienionych w ust. (1).

Art. 5. Moc obowiązującą art. 37 pkt. o (art. 50 ust. 7) ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. i wydanych na podstawie tego przepisu rozporządzeń rozciąga się na tych funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych, którzy przeniesieni zo-

stali w stan spoczynku przed dniem 1 kwietnia 1932 r., tudzież na wdowy i sieroty po tych osobach.

Art. 6. Przepisy art. 2 i 3 odnoszą się do prowizorycznych funkcjonariuszów państwowych, o których mowa w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1934 r. o zaopatrzeniu emerytalnym prowizorycznych funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 64).

Art. 7. Zmiany, przewidziane w art. 1 pkt. 4 i 5 dekretu niniejszego, stosuje się z dniem wejścia w życie dekretu również do osób przeniesionych w stan spoczynku po dniu 31 stycznia 1934 r. oraz do pozostałych po nich rodzin.

Art. 8. (1) Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Skarbu oraz innym ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

(2) Upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych, z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów wydanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu.

Art. 9. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów:

Marjan Zyndram-Kościałkowski
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

522.

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 22 listopada 1935 r.

o zmianie niektórych przepisów, dotyczących zaopatrzenia inwalidzkiego.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 6 listopada 1935 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 501) postanawiam co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 5, poz. 31) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 6 w ust. 1 na końcu kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy: „z wyjątkiem przypadków, przewidzianych w art. 29 ust. 3 i 4.”;

2) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. Stopień utraty zdolności zarobkowej lub ogólnej utraty zdolności zarobkowej (art. 5-a) może być określony na stałe lub czasowo. Inwalida nie może żądać ponownego ustalenia stopnia utraty zdolności zarobkowej lub ogólnej utraty zdolności zarobkowej, określonego na stałe prawomocnym orzeczeniem.

Inwalida, którego stopień utraty zdolności zarobkowej lub ogólnej utraty zdolności zarobkowej został określony czasowo, może po upływie 12 mie-

sięcy od daty uprawomocnienia się orzeczenia żądać ponownego ustalenia stopnia utraty zdolności zarobkowej lub ogólnej utraty zdolności zarobkowej.

Jeżeli ponowne badanie rewizyjno - lekarskie nie stwierdzi zwiększenia się stopnia utraty zdolności zarobkowej lub ogólnej utraty zdolności zarobkowej, inwalida ponosi wszelkie koszty, związane z wdrożeniem postępowaniem.

Minister Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Skarbu może poddać jednorazowej rewizji wszystkie orzeczenia komisji rewizyjno - lekarskich, względnie odwoławczych, co do istnienia dowodów związku przyczynowego uszkodzenia zdrowia z powodu choroby lub kalectwa ze służbą wojskową."

3) w art. 19 w ust. 1 wyrazy: „uprawniała przed śmiercią do zaopatrzenia pieniężnego” zastępuje się wyrazami: „uprawniała w dniu śmierci do zaopatrzenia pieniężnego z niniejszej ustawy (art. 10 i 71 ust. 1)“;

4) w art. 22:

w ust. 1 wyrazy: „których utrata zdolności zarobkowej uprawniała do zaopatrzenia pieniężnego z niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami: „których utrata zdolności zarobkowej uprawniała w dniu śmierci do zaopatrzenia pieniężnego z niniejszej ustawy (art. 10 i 71 ust. 1)“;

po ust. 5 wprowadza się jako ustęp 6 przepis:

„Prawo do renty na podstawie ust. 4 i 5 artykułu niniejszego nie służy sierotom, które zawarły związek małżeński.“;

dotychczasowy ust. 6 oznacza się jako ust. 7;

5) w art. 25 ustęp 2 otrzymuje brzmienie: „Rodzice inwalidy, którego śmierć nie pozostawała w związku przyczynowym ze służbą wojskową, mają prawo do renty, jeżeli zachodzą wymagania, określone w ustępie poprzedzającym, a zmarły syn miał w dniu śmierci prawo do zaopatrzenia pieniężnego z niniejszej ustawy (art. 10 i 71 ust. 1). Podstawę wymiaru zaopatrzenia rodzicielskiego stanowi wówczas renta zasadnicza, jaka służyłaby synowi w dniu śmierci.“;

6) w art. 29:

w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Terminy do zgłaszania roszczenia, określone w ust. 1 pkt. 3 i w ust. 2 artykułu niniejszego, biegną i upływają bez względu na datę uzyskania dowodu śmierci oraz bez względu na to, czy przed upływem tych terminów pozostali odpowiadali warunkom do uzyskania zaopatrzenia, wymaganym przez niniejszą ustawę (art. 19, 22, 25 i 32).“;

po ust. 2 wprowadza się jako ustępy 3 i 4 przepisy:

„Minister Opieki Społecznej może w porozumieniu z Ministrem Skarbu uwzględnić zgłoszenia roszczeń, dokonane przez inwalidę po upływie terminów, określonych w ust. 1 pkt. 1 artykułu niniejszego, nie później jednak niż w dniu 31 grudnia 1936 r., jeżeli inwalida położył zasługi w walkach o niepodległość Rzeczypospolitej.

Minister Skarbu może uwzględnić zgłoszenia roszczeń do zaopatrzenia, dokonane po upływie terminów, określonych w ust. 1 pkt. 3 i w ust. 2 artykułu niniejszego, nie później jednak niż w dniu 31 gru-

dnia 1936 r., jeżeli ubiegającymi się o zaopatrzenie są pozostali po osobach, które położyły zasługi w walkach o niepodległość Rzeczypospolitej.“;

dotychczasowe ust. 3 i 4 oznacza się jako ust. 5 i 6,

wprowadza się jako ustęp ostatni przepis:

„Jeżeli przy zastosowaniu przepisów ust. 5 i 6 artykułu niniejszego lub przepisów art. 32 początkowy termin uprawnienia do zaopatrzenia pieniężnego przypadający na okres przed dniem 1 kwietnia 1934 r., prawo do zaopatrzenia pieniężnego rozpoczyna się od dnia 1 kwietnia 1934 r.“;

7) w art. 66 w pkt. 2 zdania drugie i trzecie otrzymują brzmienie:

„Jednocześnie uchyla się paragrafy 1 i 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 1030), o ile odnoszą się do świadczeń pieniężnych z ustawy z dnia 18 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 195); z dniem ogłoszenia niniejszej ustawy ulegają umorzeniu wszelkie pretensje, oparte na zastosowaniu do tych świadczeń przytoczonych przepisów rozporządzenia.“;

8) w art. 71 w miejsce ust. 3 wprowadza się jako ustępy 3, 4, 5, 6 i 7 przepisy:

„Z dniem 1 kwietnia 1936 r. obniża się do kwoty 112,50 zł rentę zasadniczą (art. 12) inwalidów:

1) wymienionych w art. 2 ust. 1 lit. a, b i d,

2) wymienionych w art. 2 ust. 1 lit. c i e z utratą zdolności zarobkowej, wynoszącą co najmniej 85%,

3) wymienionych w art. 2 ust. 1 lit. c i e, którzy pełnili służbę ochotniczą w wojsku Rzeczypospolitej Polskiej w czasie wojny lub w uznanych przez Państwo Polskie wojskowych formacjach polskich przy armjach obcych, lub brali udział w walkach orężnych przeciw państwom zaborczym i nieprzyjacielskim o niepodległość Polski po dniu 1 sierpnia 1914 r., albo którym nadano order wojenny „Virtuti Militari“, bądź Krzyż lub Medal Niepodległości, bądź Krzyż Walecznych.

Z dniem 1 kwietnia 1936 r. obniża się do kwoty 100 zł rentę zasadniczą (art. 12) inwalidów, wymienionych w art. 2 ust. 1 lit. c i e, z wyjątkiem osób, wymienionych w ustępie poprzedzającym artykułu niniejszego, jak również do kwoty 90 zł rentę zasadniczą inwalidów, wymienionych w art. 2 ust. 2 lit. a.

Przy obniżaniu zaopatrzeń pieniężnych na podstawie artykułu niniejszego mają zastosowanie przepisy art. 17.

Przepisy ust. 3 i 4 artykułu niniejszego obowiązują do dnia 31 marca 1938 r.

Upoważnia się Radę Ministrów do całkowitego lub częściowego uchylecia przepisów artykułu niniejszego oraz do podwyższania na pewien czas lub na stałe norm, wynikających z przepisów art. 17 niniejszej ustawy, dla miejscowości klasy B i C.“.

Art. 2. Osoby, które przed wejściem w życie dekretu niniejszego nabyły prawo do zaopatrzenia pieniężnego na mocy ustawy z dnia 17 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 5, poz. 31), zachowują to prawo po dniu 31 marca 1936 r. ze zmianami, wynikającymi z przepisów tej ustawy w brzmieniu dekretu niniejszego.

Art. 3. (1) Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Opieki Społecznej i Ministrowi Skarbu w porozumieniu z właściwymi ministrami.

(2) Upoważnia się Ministra Opieki Społecznej do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 238) z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów, wydanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem przepisu art. 1 pkt. 5 zdanie drugie, który wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1936 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów:

Marjan Zyndram-Kościałkowski
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Opieki Społecznej: *Wł. Jaszczolt*

523.

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 22 listopada 1935 r.

o zmianie i uzupełnieniu niektórych przepisów, dotyczących zaopatrzenia byłych skazańców politycznych.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 6 listopada 1935 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 501) postanawiam co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o zaopatrzeniu byłych skazańców politycznych (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 47, poz. 406) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 1 ustęp (3) otrzymuje brzmienie:

„(3) Przez posiadanie środków, zapewniających utrzymanie, rozumieć należy uzyskiwanie przez daną osobę dochodu, który powiatowa władza administracji ogólnej uzna za wystarczający na pokrycie koniecznych potrzeb życiowych, t. j. za stanowiący minimum egzystencji w danej miejscowości.”;

2) w art. 2:

ustęp (1) otrzymuje brzmienie:

„(1) Zaopatrzenie osób, wymienionych w art. 1 pod lit. a), b) i c), wynosi miesięcznie:

w miejscowościach zaliczonych do klasy A — 125 zł dla samotnych i 150 zł dla żonatych,
w miejscowościach zaliczonych do klasy B — 100 zł dla samotnych i 120 zł dla żonatych,
w miejscowościach zaliczonych do klasy C — 80 zł dla samotnych i 100 zł dla żonatych.”;

po ust. (1) wprowadza się jako ustępy (2), (3), (4), (5) i (6) przepisy następujące:

„(2) Przy ustalaniu wysokości zaopatrzeń byłych skazańców politycznych obowiązuje podział miejscowości na klasy, ustalony w załączniku do art. 17 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 238) ze wszelkimi późniejszymi zmianami i uzupełnieniami.

(3) Zaopatrzenie w wymiarze dla żonatych przysługuje wyłącznie w przypadku zawarcia związku małżeńskiego przed przyznaniem zaopatrzenia.

(4) Zmiany w podziale miejscowości na klasy obowiązują dla wymiaru zaopatrzenia od pierwszego dnia miesiąca, następującego po dokonaniu zmiany.

(5) Przesiedlenie do miejscowości, zaliczonej do innej klasy, dokonane po przyznaniu zaopatrzenia, nie ma wpływu na wysokość przyznanego zaopatrzenia.

(6) Jeżeli b. skazańca polityczny nie ma miejsca stałego zamieszkania w kraju, służy mu wymiar zaopatrzenia jak w miejscowości zaliczonej do klasy B.”;

dotychczasowe ust. (2), (3) i (4) oznacza się jako ust. (7), (8) i (9), przyczem w ust. (7) (dotychczas (2)) początkowe wyrazy „Ponadto przyznaje się tym osobom” zastępuje się wyrazami: „Osobom, wymienionym w ust. (1) przyznaje się ponadto”;

3) w art. 3 ustępy (1) — (3) otrzymują brzmienie: „(1) Zaopatrzenie osób, wymienionych w art. 1 pod lit. d, wynosi miesięcznie:

- dla wdowy — połowę zaopatrzenia skazańca, w wymiarze dla samotnego, według stawki dla miejscowości, zaliczonych do klasy A;
- dla każdego dziecka sieroty, którego matka pobiera zaopatrzenie, po jednej trzeciej części zaopatrzenia wdowy;
- dla każdego dziecka sieroty, którego matka nie żyje lub nie pobiera zaopatrzenia, po połowie zaopatrzenia wdowy.

(2) Suma zaopatrzenia wdowiego łącznie z zaopatrzeniem sierocem, względnie suma zaopatrzeń sierocych, nie może przekraczać zaopatrzenia skazańca, w wymiarze dla samotnego, według stawki dla miejscowości, zaliczonych do klasy A.

(3) Zaopatrzenie każdego z rodziców, wymienionych w art. 1 pod lit. e), wynosi miesięcznie jedną czwartą część zaopatrzenia skazańca, w wymiarze dla samotnego, według stawki dla miejscowości zaliczonych do klasy A.”;

4) W art. 6 w ust. (1) wyrazy: „jednak nie wcześniej, jak od dnia 1 kwietnia 1928 r.” zastępuje się wyrazami: „w przypadkach zaś ubiegania się o zaopatrzenie przed ukończeniem 55 roku życia (art. 1 ust. (2) — od pierwszego dnia miesiąca, następującego po zapadnięciu orzeczenia lekarskiego, stwierdzającego utratę co najmniej 50% zdolności do zarobkowania.”;

5) w art. 8 w ustępie początkowym przepis oznaczony lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) skazania prawomocnym wyrokiem na karę dodatkową utraty praw publicznych.”.

Art. 2. Osoby, wymienione w art. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o zaopatrzeniu byłych skazańców politycznych (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 47, poz. 406), którym zaopatrzenie zostało przyznane przed wejściem w życie niniejszego dekretu, otrzymują to zaopatrzenie od dnia 1 kwietnia 1936 r. w wymiarze określonym w art. 1 pkt. 2) dekretu niniejszego.

Art. 3. (1) Byli skazańcy polityczni, uprawnieni do ubiegania się o zaopatrzenie na zasadzie przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 47, poz.